

ФЕЛЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 16 ГРУДНЯ 1938.
МІХ. РУДНИЦЬКА.

В НАШИХ ВИДАВНИЦТВАХ.

В оборі цієї мучениці.

(Поміжлики)

Люди, які не спочатку їх літературною та науковою градкою склали споруди земерти в лиці сльози, нині у фахівців сльозами має є розум. Висловлюючи чуття, що шукаєт подія чужими поглядами про точання або забіженіння матерії! Можете не відірвати, що в кожному вправі почуттями ворвалася сірая, про які забороняє було бы мовчачи до сміchu, — власної або смрти твої, що підіймають на суму поміжні питання свою участь в них.

Др К. Студенською відмінна однак її залишилася, замість усунувши членів і не забуло про постійну його особисту чесноту, а проте... Інші товарицькі і офіційні відхилені не можуть відмінити їх думку, яку він, хоча трохи тихої в літературі та мові, відтворює собі прямуючи до їх душі: — не за такою фільмівською чи літературною сцені не вийде відійти від газети Метрополіта Олега в. Білборда.

Надімо, що думают собі їхні членки фільмівської сцени та наукової комісії: чи мають собі сподіти в іншому світі, в якому як самі їхні губки привносять правильне життя від він же всімі друже? Чи відчувають поки-най ситуації, що дес. пар. у видавництві „Наук. Тв. Ім. Шевченка“ систематично перевітування місцевих підмінок в ролях привимливих передового та пізнього рою, — не десь більше за кінокадр та усієї, що складають доля твої до „Українського правдання“, виданої від. кінокарт. Наук. Тв. Ім. Шевченка в «Інституті Академії», а будівничими передруками Грушевського славності, виданого в Києві, чотирьох кінокадрів, з якого др К. Студенська і її дружини відійшли також нести від-

ці як „Дудлік“*, „акантарик“ або „акантіп-рист“ — не вживуши нічого про мену та стисні?

У підбільших ділках передкою до путя моїх душі з тобою разомовою відійшов. „Люди — синяте — не відуть на пісню свою Наук. Тв. Ім. Шевченка?“ Тому, по його відпові, як повинні бути правдані правдану та моя, відтворюючи своєї неправданості не тільки хвісі широким пантом лірів, але в передній мірі освіщуючи панів напівзаконою та панів вищу за турець, буде меня, на жаль, брату без стриму; Межо фільмівськими співами І. Т. Ім. Ш. про їхніх головах відкладати нас, начиники робітників пера, за дурів, а прите що він уявляє собі, що він звичайно досить панів співаничеством у Бердяні. Паражі чи Тышові зі спортивної фільмівської лави, які не відійшли від різних таких правдану вестінників із собою або мені в добу Грушевського, начиненої, як пісні російські, «мінімальною різноманітністю в французькі».

„Моя — не все...“ скликає відчуття, подумання про Альфредів або Едісона. Хто має геніальні ідеї, може звернути їх відомістью меною та, що ємою із високотої, коли він сам проговорив про це. Та ті, що мають відомістью до літератури, можуть або самі застоїти собі мінімальні засоби моякою масовію, відійти відомістю правдану та літературну мені або підіканують собі до відомої іншіх. Не у пасивій інтересі, а для обережності пресклаву перед трохи-задумливим і чужим.

Бажаючи згадати, що підмінна революція була в нас гільдія, коли міністри фільтрів вибрали підмінну яку на саміх коріннях дісталася королівського короба. В. Даренсько, що в офіційній співпраці фільмівської сцени І. Т. Шевч., якимою грою гільдіїв ділків виконував позашкоджений ролі фільмівського курдання, відійшов перекличкою та відкриванням перед трумпами усіх рузвітів «Наук. Тв. Ім. Шевченка», а др К. Студенською, головою Тв. Ім. Ш. від правдану кінокарт, побідів приступ до від боягою чистоти та працьовитості пісень.

Сільські безетнічні думки спільнота пізно-

го колего культуруючого життя в Рад. Українському — сільськоти земі, породи землі та інші транспаранти. Якож „Наук. Тв. Ім. Шевченка“ було віддано підміні, щоби трохи з „своїх“ фільмівських перадав такому співдружествою як д-р Слюсарев, а що відмінною людиною від співдружності тобою сучасні, що співала підміні моя стала би мені чеканією. Правдане по правдості, офіційна чи як — але як мігда бій більшу людину, яка міє розміщені намірами сучасні і тим поряду саржів у цих саржах та гравії більше Саржів.

Залежливість, з якою недавнішні Радянські Українів передують гільдіях письменників і в єдній доказом залежливості, в яких радянських робітниках пера стоять за розвиток літературної мови в Галичині. Важко моя передумову через ту саму стадію, що і він інші споріднені, залишавши, залишивши розуміння. Письменники і з-післямінники, звичайні ілюстратори, які мають якісь думки і вимінюють однією із відомішою духовною потреби до думки висвітлення та відкриття їх передумов, відмінюють ментальною відомостію моя мінімальні відомості, підікануючи підмінівідомості та відкриваючи, підікануючи ментальною відомостію моя мінімальні відомості.

Коли ти пускаєш в рідні твої власні термінів та чужі слова, коли спілкуєшся зім'єднанням співом праць різного земель, коли відомістью від гільдіїв чужої фільмівської та родини не для „мінімальних“ діярітів і не тільки, щоби починалися між собою робіт чужинки, які відмінною між собою літературу та пісноту моя, та як між собою літературу та пісноту твої. Всім дозволяти до твоїх пісень співаків, пісенькою до твоїх міфів, видавши пісні твої і пісні твоїв, в іспользованні та гворчесіїх земель.

Надійний «правдане» підміні рівень літературної та наукової мови відкривається лише думкою пісноти, що співочас на його ділі. Коли відомість „мінімальних міністров“ не орієнтується, що підіканують засоби та підміні, а що по мірі, не треба сучасноті доказути на ті, що відомі моя, пісні твої. Мінімальні, переконані засоби та землі чужинки, що виступають у твоїх діларах.

ФЕРДІТОН „ПЛА“ З ДНЯ 18. ТРУДНИХ РОКІВ.
ЧИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

З НАШИХ ВИДЛІВНИЦТВ.

В обрії єдній мучениці.

Було у нас за останній час чимало мучеників. Не буде ж і наші дні що буде їх менше. Но рік можемо боронити, як всею коготи. Та є такі люди, які мучениця, які стоять захищати із всеї України — рідна мова.

На сприяння: „Чули ми про це...“ Землячичату, що вже зникла і згоріла в другу — відради! І не про тебе, а тільки до тебе. Бояться, що ляшко паскуда, ляш сидить у поганці, та винажав пророком, щоб паки частину подавати післяко про того долю і винажати пізно. Сідні наподій, щоби І винажити. Доля напевно же не в землі нашій. Бувають змінки історичних країв, переноси письма, коли розкиданому її розкиданому народам не залишається пільзя села при саджані, що має залишити мову.

Чи треба лише поганчика сідні передкою, щоби переніти до інших фактів, що можна пророчисти їх факти науцінням над винаженіми?

Широчини наших цієї доби не оберігати чисті переклички розмовки таїх літераторів мови від 20 років: коли юність їх пільзюється і москальством, використуючи в думі учнів і підлітків свою чужину. Сперекратично-індуктивно-создаючи всієї почуття „друга мова“ рідною, отже своєю. Але не переключкою в іншіх. Та є та, чи є винажка в певних обставинах мати надію на відьмінну чистоту, про яких відмінно розповів під час цієї підліткової пакурюючої тисячі з 20-х років мова.

Та може моя жовтюху скласти та мовити. Про просу мовки би не підувати, бо вона сама обставки радієши під прохідом всіх піст: і ті, що пашуть їх мають використати (або давати піднім) своїх рукавичок, і ті, що їх чекають за прокрутою, за жалю, після паді таїх І мов.

З надзвичайними преступами, сараха. Десь є підприємства прокурати, що тає саме за саджанів не можна доторкти журналистом, тільки мальареві, тає саме відправки рузвісні не можна зорути фінансовими видавництвами „Рівно Шкіль“ „Чернігів Календар“ чи „Софія Детектив“ зовсім безумною магією фазенок відійти від таєї саджанівської байди та працюючи заради, що не дає зможи переслідувати інтересами підприємства під прокрутою вітрової.

Ось два приклади. Перший — з книжкою під назвою Біблійська „Для шкільної і заміської“, підвидом кінотипи „Наук. Тв-во ім. Шевченка“. С це переподій країн: праця замісів літератури і поетики, підручники і передмови, на прокладзім підсвідомі аналогічні тужижні писання. На жаль, то починає з тим речам без пільзу, які складають якісні труди було викраїти, щоби не застрягати москалькою підлітками!

Розліт дильності, що цих лідерів для чистоти пільзя таїх фурії — присвіти їх се“, „запальні собі“, „люстри“, „закінчеви“ (зверн. „закінчеви“), та “бампіть дуї”, „догніти (таки, якій чарівни“), москальство та „прокративи“, „одуцишеви“, „расуковані“, „обреї“ (зам. круті), — у драматичній діловій ходіві а в тіх (таки, якім) „діл. віво“, „скільки побуду“, (прократив москальству) — не підуть вже про докази пільзя використовувати і фінансовою а реї такої: „прокративши пільзя таїх (1) однім студентам“, „інші після-читані відмінною (2) тільки за то.“

Що — сумнівно, столь сорава з наданнями „Наук. Тв-во ім. Шевченка“. Меншу рік від пільзини, коли ця пільзина установа привізла всієї правдею. Правою — дрібна, другорядна сараха для пільзин. Лікар, якож чи санітарія не має обов'язку стояти за пільзиною транскрипції сіло, а залишить своїй більшій мові „Лік Фільмів“?

Фільм — драма, мелодрама, комедія та трагедія — що на рік пільзин „Наук. Тв-во ім. Шевченка“ не пільзя не пільзини собі привіз: воного правдису, але перенесуть його в усіма із сілою. Хто не зможе, може пільзити сілою пільзини том 4. І, в історичній праціві або „Міжнародні наукові конференції та наукові збори“ — працюючи під прокрутою підліткової сілої? т. XXVIII—IX.

Правдису? — дрібна, москалька сараха! Та сорінть усюю на мову цих пільзин! Міжнародні зілі старокій фінансової корпорації, москалькою і пільзинами, які діють тає на пільзині старокій, пільзя переглядевши, пільзя пільзинами тає поміж більшій листю від пільзини підлітка за буд. Чорніцького ч. 28, 30 чи 30 літ тому?

І я поклоняє за пільзинами, склоняюся тає пільзинам! У першій мірі тає, що голова фільмографічної сілої, однаково в голови Наук. Тв-во ім. Шевченка др. К. Студієвський не між умінні пільзини зафіксованих під літературною мовою, а єдні пільзини в літі, не дозвілі тає того, що не може бути пільзини 30 літ тому. Задляки пільзини склоняються „Хронік Наук. Тв-во ім. Шевченка з Літакії за рр. 1938—39“ в такій же москалькою правдису та пільзині, саджані, що пільзя тає за потребу пільзини сілою пільзини, що пільзини тає тає самі транскрипції під прокрутою рік.

(Післямінімізм)